

Tovarna inštalacijske opreme Idrija je zgradila nov obrat v Godoviču

Zadnjo soboto v letošnjem aprilu so v Godoviču odprli nove proizvodne prostore, v katerih bodo združevali delo delavci tozda TIO Idrija.

Pozdravni govor na otvoritveni slovesnosti je imel predsednik delavskega sveta Evgen Gantar, ki je na kratko predstavil razvoj delovne organizacije TIO Idrija: »Leta 1973 smo se delavci montažnega podjetja Simplex Idrija na referendumu izrekli za pripojitev k Industrijskemu montažnemu podjetju Ljubljana. Prehod iz izrazito montažne dejavnosti na industrijsko proizvodnjo je zahteval od kolektiva mnogo truda in samoodrekanja. Nadaljevali smo s proizvodnjo industrijskih posod in odtočnih vozlov, tozda Klima Ljubljana pa nam je odstopila del proizvodnega programa klima naprav.

Z razvojem omenjenih programov so postali obstoječi proizvodni prostori pretesni. Neizogibna je bila izgradnja novih. Ker pa je srednjeročni plan občine Idrija predvideval izgradnjo industrijske cone v Godoviču, smo se delavci TIO Idrija, kot prvi v občini, odločili za uresničevanje tega plana. Tako smo novembra 1977 odprli nove proizvodne prostore, kamor smo preselili proizvodnjo industrijskih posod. Novi poslovni prostori so nam omogočili takšno organiziranost temeljne organizacije, kot smo si jo v svojih razvojnih ciljih začrtali, vse to pa se odraža v dvigu produktivnosti in izboljšanju poslovnih rezultatov.

1. januarja 1978 se je IMP samoupravno preoblikoval v se-

stavljen organizacijo združenega dela. Temeljne organizacije združenega dela: Klima-proizvodnja Ljubljana, Panonija Murska Sobota in TIO Idrija, so se združile v delovno organizacijo Klimat. V času izvajanja razvojnih ciljev je prišlo do reorganizacije v delovni organizaciji in takrat so se delavci tozda TIO Idrija odločili za enovito delovno organizacijo. To pa ne pomeni, da so v tem kolektivu prisotne tendence zapiranja v ozke okvire, ampak obratno. Še vedno združujemo sredstva in delo, v bodoče bomo še več, na vseh tistih področjih, kjer bodo ugotovitve pokazale racionalnejša izhodišča in vse tiste interese, ki predstavljajo v IMP moč in so pogoj za naš nadaljnji razvoj. Uresničitev razvojnih poti je bila mogoča le ob prizadevanju celotnega kolektiva, zato izrekam zahvalo vsem, ki so s svojim delom pripomogli, da lahko danes s ponosom vstopimo v naše nove prostore, ki bodo pripomogli k novim delovnim zmagam. Obenem se zahvaljujemo vsem izvajalcem gradbenih del in dobaviteljem opreme, je končal Evgen Gantar.

Slavnostni govornik je bil direktor tozda TIO Pavel Troha, ki je dejal, da pomeni novi objekt v Godoviču veliko pridobitev in poudaril, da se prava borba šele začne, saj se bodo morali delavci po otvoritvenem dnevu

spopasti z novimi obveznostmi, ki so jih sprejeli z dograditvijo objekta. Opozoril je na nekatere nadaljnje aktivnosti in sicer, da bodo morali v prihodnje vse sile usmeriti v razvoj programskih usmeritev, zagotoviti ustrezno tehnologijo, ki bo omogočala produktivnost in čimboljše delovne rezultate. Intenzivneje se bodo morali vključiti v mednarodno delitev dela in v širši prostor. Posebno skrb bodo morali nameniti dograjevanju samoupravnih demokratičnih odnosov z vsestranskim vključevanjem delovnih ljudi v družbena dogajanja ter spravitvi investicijsko aktivnost v realne okvire.

Z nekaj besedami se je dotaknil praznikov 27. aprila in prvega maja ter četrtega oktobra, obletnice Titove smrti. V spomin temu velikanu po srcu in umu je mladina ob objektu v Godoviču zasadila 88 brez.

Sledila je podelitev državnih odlikovanj, ki jih je delavcem podelil predsednik idrijskega občinskega izvršnega sveta Cveto Šulgaj. Red dela s srebrnim vencem je prejela Marica Bončina, medaljo zaslug za narod je dobil Miroslav Sedej, medaljo dela pa sta prejela Pavel Gnezda in Janko Vidmar.

Predsednik delavskega sveta Evgen Gantar je podelil priznanja IMP za dolgoletno plodno sodelovanje. Te so prejeli Viktor Cotič iz Ljubljanske banke, temeljne banke Nova Gorica, Alojz Kosi, direktor Interne banke SOZD IMP, Stanko Krumpak, nekdanji dolgoletni

glavni direktor IMP, Andrej Pogar, glavni nadzorni organ SOZD, Slavko Rovtar, Ljubljanska banka, temeljna banka Nova Gorica, Jurij Zavec, nekdanji pomočnik glavnega direktorja sozda.

Priznanja za vestno in prizadevno opravljanje delovnih nalog, razvijanje samoupravljanja in nesebičnega tovarištva so prejeli naslednji delavci tozda TIO:

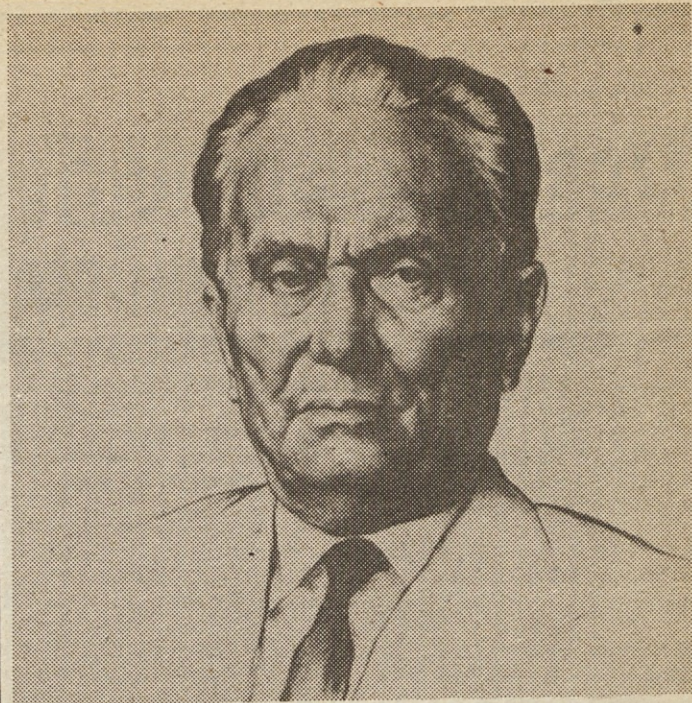
Marjan Alič, Aleksander Bevk, Velimir Bevk, Roman Brence, Venčeslav Brence, Marijan Česnik, Marko Černilogar, Srečko Gnezda, Nastja Ferjančič, Zdravko Hvala, Ciril Hladnik, Silvi Hladnik, Ivan Jereb, Slavko Jereb, Stanko Jeram, Lado Kržišnik, David Lapajne, Andrej Likar, Lucijan Lipušček, Janez Mavri, Vladimir Mavrič in Vinko Mohorič.

Srečko Mrak, Ivan Povalej, Albin Piriš, Ciril Rupnik, Stanko Ržen, Jože Sedej, Venceslav Sedej, Vida Šuligoj, Ciril Štucin, Janko Štravs, Srečko Tončič, Anton Vončina, Vida Velikanje, Marijan Velikanje, Majda Vidmar, Franc Žonta, Alojz Žejn.

Kulturni program so izvedli idrijska rudarska godba in moški pevski zbor IMP.

Nove proizvodne prostore je odprl predsednik sindikata tozda Slavko Jereb. Po otvoritvi so si delavci in gostje ogledali proizvodne prostore in se potem na tovariškem srečanju poveselili ob zvokih ansambla.

M. PRIMC

Misel, ki bo vodila rodove

Velike zgodovinske osebnosti so tisti močni in nadarjeni posamezniki, ki so najgloblje doumeli objektivne družbene zakonitosti in zgodovinske potrebe svojega časa in ki so hkrati odkrili poti in sredstva, s katerimi so oborožili družbena gibanja in razrede.

Tito je bil zgodovinska osebnost.

V tridesetih letih se je spopadel s frakcionaškimi boji in sektašenjem v KPJ. Partija ne sme biti zaprta vase, je opozarjal, ni njena naloga, da se ukvarja z nekimi svojimi notranjimi problemi, kajti svoje revolucionarne cilje lahko uresniči le, v povezavi s širokimi množicami, saj se bo le tako lahko tolkla za resnične interese delavskega razreda.

Človek in njegova dobrobit je bila Titu od nekdanj vodilo.

Zato se je boril proti vsem oblikam izkoriščanja delavcev.

Zato se je boril za enakopravnost narodov in narodnosti Jugoslavije, kajti tako kot je treba prepričati izkoriščanje delavcev, tako ne smemo dopustiti neenakopravnosti med narodi, ki živijo skupaj v Jugoslaviji. Tito je že pred vojno zasnoval koncept mednarodnih odnosov, ki se je v skupnem narodnoosvobodilnem boju prekalil v bratstvo in enotnost.

Vstaja proti okupatorju in domačim izdajalcem sploh ne bi bila možna, če ne bi bila izbruh volje najširših množic.

In samoupravljanje, ki ga gradimo dobra tri desetletja, je prav tako utemeljeno na dobrobiti človeka. Je namreč politični sistem, ki naj omogoči vsakemu posamezniku, da bo odločal o vsem bistvenem, kar uravnava njegovo življenje.

Tudi bistvo neuvrčenosti je enako: Spoznanje, da je možno v tem zapletenem svetu zasnovati takšne meddržavne odnose, v katerih bo vsaka država, velika ali majhna, suvereno odločala o svoji usodi. In ne le možno — vse bolj postaja očitno, da je to edina perspektiva človeštva, kajti poskusi nadvlade in težnje po vojaškem povezovanju držav vodijo le iz spopada v spopad in bi lahko privedli svet do katastrofe.

Titovo delo je vtakano v razvoj, ki ga je Jugoslavija dosegla, njegove vizije so tvorna usmeritev pri naši nadaljnji graditvi kot pri urejanju odnosov v mednarodni skupnosti.

Novi proizvodni objekt v Godoviču (levo). Nove prostore je odprl predsednik sindikata Slavko Jereb.

Na otvoritveni slovesnosti je govoril predsednik delavskega sveta Evgen Gantar.

IZ VSEBINE:

- Reportaža z obiska pri naših delavcih na gradbišču Doma tiska v Ljubljani (stran 4)
- Komunikacijsko-informacijske naprave ARCIS so dobile na hanoverskem sejmu priznanje za lepo obliko (stran 5)
- Kdor še nima organiziranega dopusta, naj pohiti, dokler je v naših počitniških domovih še kaj prostora! (stran 7)

Lepa slovesnost v Mariboru.

Na proslavi 27. aprila in 1. maja v tozdu Montaža Maribor je govoril direktor Konrad Černič. (Foto: M. P.)

DO LIVAR GRADI NOVO TOVARNO ARMATUR V IVANČNI GORICI

Večji prostor in sodobna oprema — nujnost za širitev programa

Za Livarjev tozd Hladnovodne armature (HVA) bo 4500 m² novih proizvodnih površin pridobitev, če vemo, da ima sedaj le okoli 600 m² še to neustreznih prostorov.

Pred tremi leti, ko je bila ustanovljena temeljna organizacija HVA tedanji oziroma sedanjí prostori glede na kapacitete, strojno opremo pa tudi kadrovske zasledbo, še ustrezali. Toda nagel razvoj in popolnjevanje proizvodnega programa je narekoval hitro ukrepanje. Takošen pristop k reševanju tega problema, kajti že tedaj je bilo znano, da bo temeljna organizacija prišla v velike težave, če v treh do petih letih ne bodo zgrajene nove prostorske kapacitete. Delavci vseh temeljnih organizacij delovne organizacije Livar so uvideli potrebo po naložbi, združili sredstva in gradnja omenjene nove tovarne je je bila lanskega leta stekla.

Zelo neugodna in dolga zima je sicer gradnjo za nekaj mesecev popolnoma zaustavila. Toda delavci Gradbenega podjetja Grosuplje ter vsi ostali izvajalci si intenzivno prizadevajo, da bi zamujeno v zimskih mesecih nadoknadili v dokaj ugodni pomladi in približujočem poletju.

Objekt je pokrit, opravljajo se že vsa ostala montažna dela vodovoda in ogrevanja, v teku pa so že tudi priprave za električno instalacijska dela ter računamo, da bo objekt gradbeno v nekaj mesecih zaključen, tako da bi lahko v avgustu pričeli z montažo strojev in opreme ter imeli konec oktobra slovesno otvoritev, ko bi novo tovarno v skupni izmeri 4500 m² proizvodnih površin in 500 m² aneksa za družbeni standard pričeli delavcem tozda Hladnovodnih armatur oziroma svojemu naročniku.

Novi proizvodni prostori, kakor tudi sodobna oprema, četudi slednja domačega izvora, bodo omogočili tej temeljni organizaciji, da bo tudi v bodoče tako hitro napredovala v svojem razvoju kot v preteklosti, saj bo morala že v prvem letu obratovanja v novih prostorih podpreti svoj letni prihodek ter intenzivno osvajati nove proizvodne programe in s tem razširiti paleto svojih proizvodov.

Vse težave, ki jih je temeljna organizacija imela v preteklem letu, lahko rečemo, da izhajajo izključno iz ozkega proizvodnega programa in pomanjkanja specialnih namenskih obdelovalnih strojev. Razvojna služba na nivoju delovne organizacije je za to že pripravila nekaj novih programov, toda realizacija teh je pod sedanjimi pogoji proizvodnje praktično nemogoča.

Ko se bodo delavci te temeljne organizacije preselili iz sedanjih prostorov v novo tovarno, bo temeljna organizacija Livarna sivega in modularnega liva pridobila nekaj proizvodnih prostorov ter bo tudi tej temeljni organizaciji ob sedanjí prostorski stiski omogočeno, da nekatero pomožne proizvodne procese preseli v te prostore. V novi tovarni bo organizirana tudi centralna kuhinja za vse temeljne organizacije in delovno skupnost temeljne organizacije Livar. Tako bodo delavci livarne dobili več prostora v garderobah in sanitarnih napravah, saj sedanjí prostori v livarni, četudi pred leti sodobno urejeni, danes več ne ustrezajo, predvsem zaradi prostorske stiske.

Glede na zaostreno gospodarsko situacijo, ki je nastopila v času zvajanja tega projekta, smo glede na prostorske možnosti v tej tovarni dopolnili program strojne opreme tako, da bo mogoče proizvajati tudi proizvodni program nekaterih danes deficitarnih proizvodov.

To so ventili in lopute nazivnih premerov nad Ø 400 do Ø 800 mm. To je tudi eden od razlogov, da v dosedanjí praksi nismo bili kljub konkurenčni kvaliteti naših proizvodov tržno konkurenčni. Imeli smo proizvodni program pri nekaterih armaturah dokaj omejen oziroma do nazivnega premera le Ø 250 mm. Zato je kupec, četudi smo bili do te dimenzije konkurenčni, moral iskati zaradi kompletnosti programa večje dimenzije pri naši konkurenci. V tovarni bodo za to trije namenjeni visoko produktivni obdelovalni avtomati ter horizontalno rezalno vrtilni stroj, na katerem bomo lahko proizvajali armature večjih nazivnih premerov.

Osvajanje novih proizvodov za zahtevnejše pretočne medije je za lokalni mlad kolektiv zlasti na tem področju zelo težka naloga. Da bi pridobili na času ter lažje prodali na svetovna tržišča, pa tudi doma, smo se odločili na osnovi zelo ugodne ponudbe, ameriško oziroma holandsko firmo Keyston za skupno osvajanje njihovih proizvodov oziroma za poslovno-tehnično sodelovanje s to firmo. Firma Keyston je jugoslovanskemu tržišču dobro znana ter ima svetovne reference. Paleta proizvodov Keyston je tako široka, kvalitetna in vsestranska, da je njena uporabnost v vso industrijo in za vse pretočne medije.

Vzporedno ob osvajanju novih proizvodnih programov pa se bo temu podrejeno kupovala tudi ustrezna oprema. Zato ni govoriti, da bo ta tovarna že ob otvoritvi polno zasledena z vsemi stroji, temveč se bo proces investiranja tudi v bodoče nadaljeval glede na idealne prostorske možnosti in odvisen od osvajanja novih programov. Seveda bo tovarna zavzela širši proizvodni program kot ga je temeljna organizacija HVA imela dosedaj. V srednjeročnih planskih dokumentih sozda smo prevzeli obvezo, kot nosilci razvoja armatur, zato moramo svoj proizvodni program razširiti tudi na druge pretočne medije. Praksa nam kaže, da je konkurenca prav na hladni vodi, kot najcenejšem in najmanj zahtevnim pretočnim medijem, največja. Bistveno večje možnosti plasiranja proizvodnega programa tudi v izvoz obstajajo na visokih tlakih za kar imamo ustrezno surovino (modularni liv) in na ostalih pretočnih medijah, ki so sicer bistveno zahtevnejši kot so plin, nafta itd. in sicer za procesno industrijo. Zato bomo morali ob otvoritvi te tovarne spremeniti tudi ime te temeljne organizacije, kajti sedanjí naziv že danes ne pokriva celotnega proizvodnega programa.

Vzhodno od tovarne pa je temeljna organizacija livarna barvnih kovin, ki se danes nahaja v izredno slabih prostorih in to v dveh dislociranih obratih v Ljubljani, kupila 10.000 m² zemljišča, za izgradnjo nove livarne barvnih kovin. Pri tem je potrebno poudariti, da smo v času izgradnje tovarne armatur pripravili tudi vso infrastrukturo za gradnjo livarne barvnih kovin. Predvidevamo, da bi takoj po uspešnem zaključku tovarne armatur pristopili k realizaciji programa livarne barvnih kovin. To investicijo smo postavili tudi v naš srednjeročni razvojni program, v okviru sozda IMP je dobila status prioritete investicije, v okviru delovne organizacije Livar pa investicija skupnega pomena. V teh dneh se dopolnjuje investicijski elaborat glede na nove veljavne kriterije investiranja. Prepričani smo, da bo program pozitivno ocenjen in dobil popolno podporo tako pri LB kot pri ostalih združevalcih, zlasti glede kriterija izvoza, saj ta temeljna organizacija že danes izvažata 20 % svoje proizvodnje, četudi pod izredno težkimi pogoji. To pa je že solidna osnova za izpolnitev tega zelo zahtevnega kriterija.

Predračunska vsota nove tovarne armatur je okrog 165 milijonov. V tej vsoti niso vštete podražitve, do katerih bo prišlo v času gradnje, čeprav gradnja poteka po planu in bo do roka tudi zaključena. Sredstva za to investicijo so zagotovili 40 % LB, 20 % trgovske organizacije in 50 % delovna organizacija Livar.

29. oktobra praznuje občina Grosuplje svoj občinski praznik. Zato se je kolektiv odločil, da vložiti maksimalne napore, da bo investicija do tega roka tudi zaključena. Ob tej otvoritvi nove tovarne, ki je izrednega pomena za celo občino Grosuplje pa tudi za sozda IMP, seveda pa najbolj za kolektiv delovne organizacije Livar, se bo delovna organizacija Livar poimenovala po morda doslej manj znanim, a vendar za našo današnjo stvarnost izredno pomembnem revolucionarju Viktorju Kolesi.

V novi proizvodni hali bodo dobili prostor tudi delavci temeljne organizacije VIPO (vzdrževanje in proizvodnja orodij), tako da bodo tudi ti delavci glede na pomembnost svojega poslanstva v proizvodnem procesu tako ene kot druge temeljne organizacije lahko svoje obveze do teh v zadovoljstvo vseh izpolnjevali.

Glede na to, da z novimi proizvodnimi prostori rešujemo prostorsko stisko v bistvu vseh temeljnih organizacij, bo tudi breme pri odplačilu kreditov za temeljno organizacijo HVA nekoliko olajšano. Saj tako kot v investiciji bodo tudi pri vračilu kreditov v določenem razmerju sodelovale vse temeljne organizacije DO Livar.

Delovna organizacija v Ivančni gorici bo nosila njegovo ime

Takšno je danes videti pročelje nove tovarne v Ivančni gorici

Notranjost

Revolucionarno delo Viktorja Kolesa

Komisija za proučevanje zgodovine NOB in delavskega gibanja pri CK ZKS in pri OK ZKS Grosuplje sta na eni izmed sej, obravnavali pobudo za postavitve obeležja predvojnemu revolucionarju Viktorju Kolesi. Na podlagi te pobude so samoupravni organi, družbenopolitične organizacije delovne organizacije Livar sprejeli odločitev, da se ob otvoritvi novih proizvodnih prostorov, ki bo predvidoma za občinski praznik 29. oktobra 1981, delovna organizacija IMP Livar Ivančna Gorica poimenuje po predvojnemu revolucionarju Viktorju Kolesi.

Ker je bil Viktor Kolesa kovinar ter izredno pomemben v ob-

Viktor Kolesa (1884—1946)

dobju ob ustanovitvi komunistične stranke Slovenije in kasneje, je bil predlog komisije, da se po tako velikem revolucionarju poimenuje večji delovni kolektiv sorodne stroke. Na ta način bo obeležen trajen spomin enemu izmed ustanoviteljev komunistične stranke Slovenije, ožjemu sodelavcu pomembnih voditeljev pa tudi tovariša Tita.

Kdo je bil Viktor Kolesa? Viktor Kolesa se je rodil 8. oktobra 1884 pri Stični na Dolenjskem, kot tretji otrok v številni družini. Izučil se je v kovinarski stroki in postal strojni ključavničar. Preden je končal osnovno šolo, se je vsa družina z Dolenjske preselila v Ljubljano.

V začetku prve svetovne vojne je bil poklican v avstrijsko vojsko, poslan na fronto v Galicijo,

stirali proti tedanji vladajoči klikli.

Njegovo nadaljnje revolucionarno delo je bilo za določen čas prenešeno na Ravne na Koroškem, v nekdanji Guštajn, kjer je skupaj z Lovrom Kuharjem in ostalimi nadaljeval z delom. V tem času so Ravne na Koroškem dobile svojo delavsko borbena organizacijsko — komunistično partijo in to tik pred kongresom komunistične partije Jugoslavije, ki je bil junija 1920 v Vukovarju. Pri rojstvu komunistične partije tega kraja je sodeloval kot preizkušen član partije ter zastopnik pokrajinskega komiteja. Poleg tega pa je bil soorganizator vukovarskega kongresa, saj je bil član komisije za izdajo dovolilnic udeležencem kongresa, kar je razvidno iz dokumentacije tega kongresa.

Od decembra 1928 do odhoda v Moskvo leta 1930 je bil član pokrajinskega komiteja komunistične partije Jugoslavije za Slovenijo. Leta 1930 in 1931 je v Moskvi obiskoval mednarodno

leninsko šolo, jo leta 1932 absolviriral in se zaposlil kot kontrolor v mehanični delavnici v tovarni krogljčnih ležajev »Kaganovič«. Po sklepu Kominterne je oktobra leta 1936 odšel v Španijo in živel pod imenom »Jože Hoppex«, zaposlen je bil v vojni industriji in si pridobil čin kapetana. V Jugoslavijo se je vrnil leta 1944-45, se v Zagrebu zaposlil pri železnici, postal član centralnega odbora zveze sindikatov Jugoslavije in leta 1946 omahnil v prerani grob.

Izredno zanimivo je pismo še živčnega sodelavca tov. Ivana Kokalja-Imre, v katerem opisuje delo Viktorja Kolesa izpred šestdesetih let, zato bomo v eni od naslednjih števil objavili pismo v celoti.

Člani kolektiva smo lahko ponosni, da je bil dan predlog ravno za našo delovno organizacijo, ki naj bi nosila to ime. To je priznanje našemu dosedanjemu delu in obveza, da bomo v prihodnje še boljše delali.

IZTOK MUNIH

Viktor Kolesa (v krogu) v Španiji, kjer je delal v republikanski vojni industriji.

NAŠA GRADBIŠČA

Dom tiska bo v letošnjem letu dokončan

V Ljubljani bo letos nared Dom tiska, ki so ga začeli graditi januarja lani. Gradnja bo predvidoma zaključena avgusta letos. Prvega novembra naj bi bila stolpnica pripravljena za izdajanje časopisa. Izvajalec gradbenih del je Slovenija ceste — tehnika. Inštalacijska dela pa bo opravil IMP s svojimi tozdi: OV, Klima montaža in Elektromontaža. Predvidena vrednost del IMP z vračunanimi podražitvami je 135 milijonov dinarjev.

Na gradbišču sem obiskala monterje, ki delajo instalacije ter se z njimi pogovarjala o njihovem delu, problemih v zvezi z delom na gradbišču, itd. Takole so pripovedovali:

Janez Slabanja, vodilni monter vodovoda iz tozda OV: »Na gradbišču Doma tiska v Ljubljani imam v skupini 4 monterje. Odnosi v skupini so urejeni. Na gradbišču, ki je dokaj dobro urejeno, primanjkuje materiala. Delo je tu zahtevnejše kot na gradbiščih stanovanjskih objektov. Na gradbišču so delavci obveščeni prek Glasnika, Samoupravljavca in prek zapisnikov. Gradiva za seje in zborc delavcev prihajajo na gradbišče včasih z zamudo. Težave pri delu so neusklajeni načrti, velike višine, preprih, ropot, veliko pešačenja po gradbišču, nošenje orodja in materiala v višine. Monterji prihajajo na delo na gradbišče iz Velikih Lašč, z Brezovice pri Ljubljani in iz Ljubljane z avtobusi, z osebnimi avtomobili, s kolesom.«

— S kakšnimi težavami se srečujete pri delu na gradbišču?
»Problemi so pri napravi za povišanje tlaka, ker primanjkuje materiala.«

Jože Lisjak, vodovodni instalater iz tozda OV: »Na tem gradbišču sem nekaj več kot eno leto. Delo na gradbišču je dokaj zahtevno. Gradbišče je v primerjavi z drugimi gradbišči, kjer smo doslej delali, dobro organizirano. Osebnih dohodkov pa so glede na težke pogoje dela premajhni in

za svoje delo tako nismo dovolj stimulirani.«

Andrej Kocjančič, vodilni monter centralne kurjave: »V skupini imam 7 monterjev in 2 učenca. Odnosi v skupini so v redu. Obveščenost v skupini ni najboljša, saj monterji ne vedo, kaj se dogaja v DO in sozdu. Glasnika včasih ne dobimo. Gradbišče je organizirano približno enako kot druga podobna gradbišča. Delo na gradbišču je zahtevnejše in težje zaradi višine gradbišča. Težave so v neusklajenosti načrtov, v premajhnih osebnih dohodkih monterjev. Monterji prihajajo na delo z Gorenjske, Zasavja in iz Ljubljane z avtobusi, z vlakom in z bicikli.«

— Do kdaj menite, da boste še na tem gradbišču?

»Čez približno štiri mesece bomo gradbišče zapustili.«

Zvone Hauptman, monter ogrevalnih naprav v tozdu OV: »Gradbišče ni urejeno, nezavarovano so nekatera mesta na gradbišču. Pohvaliti moram oba vodilna monterja Andreja Kocjančiča in Petra Borca, ki na gradbišču primeta za vsako delo. V tozdu OV posvečajo premalo skrbi izobraževanju ob delu. Monterji ne dobivamo redno na gradbišče mleka, ki nam pripada.«

Janez Jankovec, učenec v gospodarstvu za monterja ogrevalnih naprav, 3. letnik iz tozda OV:

»Za poklic sem se odločil po naključju. Sprva sem nameraval obiskovati srednjo tehnično šolo, toda ker so bili za vpis potrebni sprejemni izpiti, sem se premislil

in se odločil za uk. V poklic se bom vživel vendar menim, da je delo monterja izredno težko. Po odsluženju vojaškega roka nameravam študirati ob delu in sicer se navdušujem za strojno tehnično šolo. Na delo na gradbišče prihajam z avtobusom iz Pohovega gradca. Vstajam ob štirih zjutraj. Z zgodnjim vstajanjem sem imel sprva težave. Delo sem si prej precej drugače predstavljal, kot pa si ga sedaj, saj sem mislil, da bo gradbišče urejeno, a ni, saj je na gradbišču vrsto past. V skupini monterjev se dobro počutim, saj me kot vajenca ne zapostavljajo.«

Anton Berčič, monter specialist iz tozda Elektromontaža:

»Na delo prihajam z avtomobilom iz Guncelj. Na tem gradbišču sem že več kot 2 leti in bom ostal do zaključka gradnje. Delo na tem gradbišču je v primerjavi z drugimi podobnimi gradbišči dokaj zahtevno. Problemi na gradbišču so večkratne spremembe projektov, prepogosto menjavanje delavcev. Malico na gradbišču si sami organiziramo.«

Franc Jere, učenec v gospodarstvu v stroki elektroinstalacije, 1. letnik, tozda Elektromontaža: »Za ta poklic sem se odločil zato, ker me monersko delo veseli. Težav pri delu na gradbišču nimam. Med sodelavci monterji se dobro počutim. Na delo se vozim z avtobusom iz Litije, do kamor moram 10 kilometrov pešačiti. Vsak dan sem že ob 5.30 zjutraj v službi. Delo je glede na mojo telesno šibkost včasih zelo težko. Ker je nagrada, ki jo dobivam majhna, mi nekaj denarja dajo starši. S starejšimi monterji se vsi učenci dobro razumemo.«

Janez Petrovič, vodilni monter iz tozda Elektromontaža: »V skupini imam običajno 12 monterjev, sedaj pa je skupina

okrepljena in jih je v skupini 24. O vseh pomembnih zadevah so monterji dobro obveščeni. Odnosi v skupini so se popravili. Pred nekaj dnevi so bili namreč problemi zaradi izostajanja z dela nekaterih monterjev. Splošen problem je na gradbišču neusklajenost načrtov, slaba organizacija dela. V skupini vlada nezadovoljstvo zaradi prenizkih osebnih dohodkov, saj monterji menijo, da bi morali biti ti večji zaradi zahtevnih pogojev dela. Problemi so z izdelki iz proizvodnje tozda TEN, ki so narejeni nesolidno, čeprav bi morali biti glede na moč tovarne na solidnejši ravni. Prav tako je slaba kvaliteta orodja. Monterji se vozijo na delo z mestnimi in primestnimi avtobusi. Za gradbišče velja, da delo ni organizirano tako, da bi ga lahko postopoma razvijali, ampak se včasih zelo mudi, včasih pa nimamo dela.«

Ivan Djuran, vodilni monter klima naprav v tozdu Klima montaža:

»V skupini imam skupaj z vajenci 11 monterjev. Na gradbišču smo od lanskega februarja. Odnosi v skupini so dobri. Obveščeni o dogajanjih v IMP smo slabo. Glasnik dobimo, če si ga sami preskrbimo. Gradbišče ni najbolje organizirano. Delo na tem gradbišču je dokaj zahtevno. Glede tople malice smo prepuščeni lastnim iznajdljivostim. Problemi na gradbišču so neusklajeni načrti, saj vsak projektant po svoje projektira, investitor se sproti odloča za boljše rešitve; veliko materiala je uvozenega, čeprav bi ga lahko dobili tudi pri nas. Težave so tudi s prenašanjem orodja in materiala, ki ga montiramo od prve do 17. etaže. Problem na gradbišču so nadalje tativne orodja. Poseben problem

Pogled na stolpnico s Titove ceste.

so skrajno neprimerne sanitarije za delavce. Manjka nam kontejner. Monterji prihajajo na delo z Dolenjske, Litije, Šmartnega in z okolice Ljubljane predvsem z osebnimi prevoznimi sredstvi, vlakom in avtobusom.

M.PRIM

Prva skupina monterjev iz tozda OV.

Druga skupina monterjev iz tozda OV.

Skupina monterjev iz tozda Elektromontaže.

Monterji iz tozda Klima montaža.

Prva mednarodna razstava, prva nagrada

Priznanje za dobro oblikovanje informacijskega sistema ARCIS

Tovarna elektronaprav že tretje leto razvija v sodelovanju z Inštitutom »Jožef Štefan« računalniško vodeni komunikacijski informacijski sistem ARCIS. Že sam naziv sistema označuje glavne značilnosti, ki so:

- A — automatika
- R — regulacija
- C — komunikacije
- I — informacije
- S — sistem

Vsa tri področja imajo veliko skupnega. Zato že od vsega začetka razvijamo sistem tako, da bo čimveč poenotenih delov. To je predvsem komunikacijska mreža, ki povezuje razne senzore in akuatorje nameščenih po celotnem objektu s centralno računalniško enoto.

Pri razvoju sistema je bila dana prednost hotelski aplikaciji ARCIS-H-ju, čeprav so potrebe tudi za ostali dve izvedbi to je za ARCIS-B (bolnice) in ARCIS-N (nadzor).

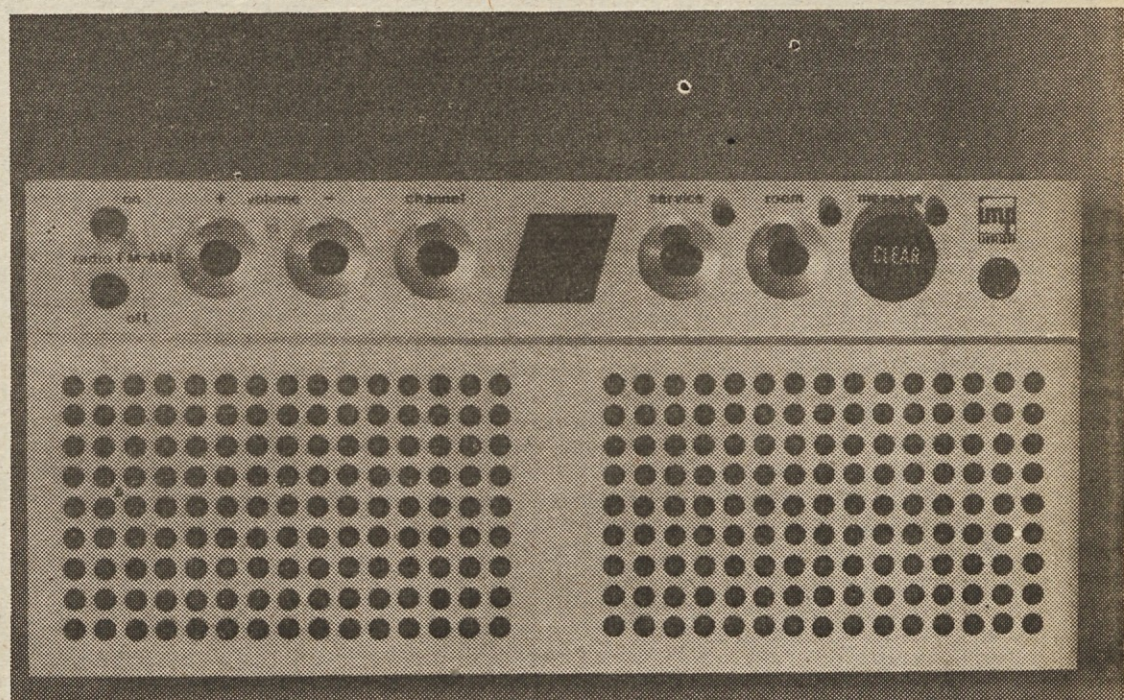
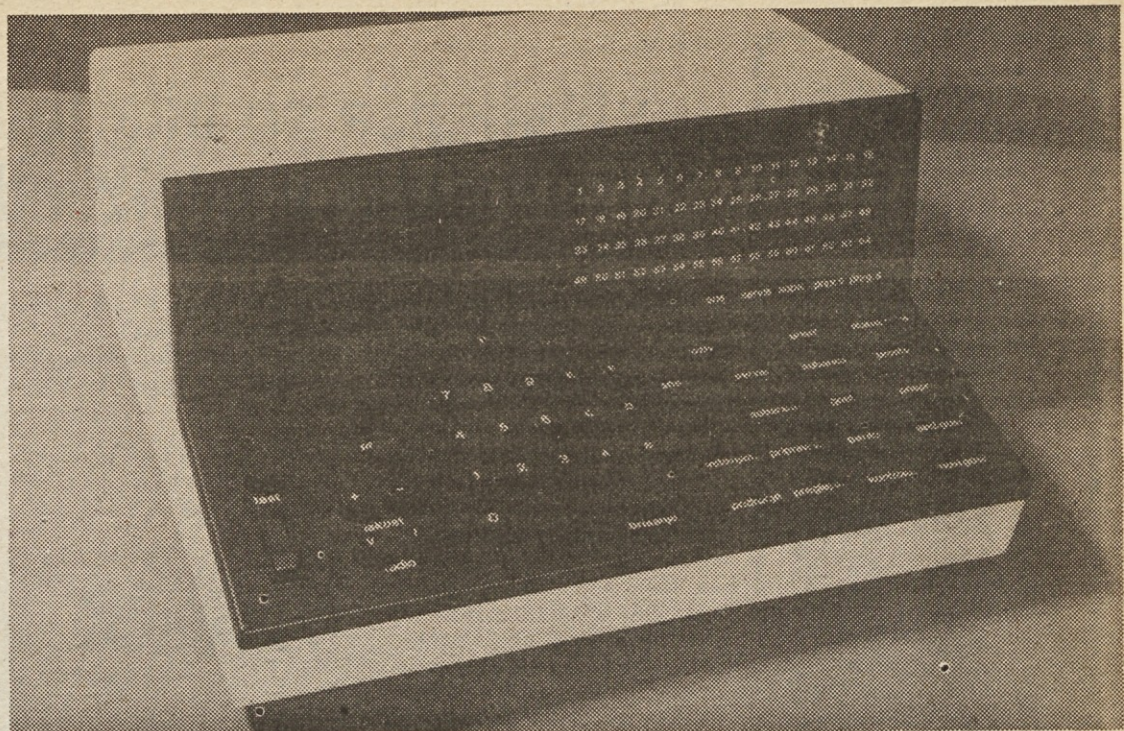
V hotelu naš sistem racionalno povezuje v organizacijsko celoto hotelske sobe, službe v nadstropjih, recepcijo z vratarstvo službo, administracijo, kuhinjo, blagajno, telefonsko posredovalnico in vsa naplacišna mesta. Vnašanje podatkov je avtomatizirano. Računalniško obdelani in sortirani podatki so v vsakem trenutku dosegljivi receptorski in vsem ostalim službam svetlobno ali pi-

smeno. Sistem je zasnovan modularno, tako da ga je možno postopno dograjevati in razširjati. To se nanaša na materialno opremo (hardware) kakor tudi na razne programske pakete (software).

Pri hotelski izvedbi se za bistvene izdelke izdeluje delavniška dokumentacija. Izdelki iz prototipne serije so pa bili že predstavljeni na sejmu »Elektronika 80«, letos pa tudi na sejmu v Hannoveru. Tu je mednarodna žirija dodelila izdelkom priznanje za dobro industrijsko oblikovanje.

Projektiranih je že več sistemov. Na osnovi naših pobud in predstavitev opreme pri investitorju kaže, da bodo prvi hoteli opremljeni z ARCIS sistemom v Tuzli, Osijeku, Budvi. Ravno tako se je za naš sistem odločil tudi investitor velikega hotela, ki se gradi za olimpiado v Sarajevu.

RAFAEL ZORKO

Na slikah sta dva aparata komunikacijsko-informacijskega sistema ARCIS. Zgoraj je terminal, ki je v hotelski sobi in omogoča poslušanje šestih radijskih programov, razen tega pa lahko posreduje še dvanajst raznih informacij, ki so namenjene gostu ali sobarici. Spodaj pa je terminal servisa, ki je namenjen službam v nadstropjih, telefonistu, kuhinji in drugim.

Panonija

Skoraj polovico več dohodka

IMP Panonija je prodala na trgu v prvih treh mesecih 1981 za 124.780.000 dinarjev svojih izdelkov, kar je za 48 odstotkov več kot v enakem obdobju leta 1980. Tako je bil ustvarjen čisti dohodek v višini 49.987.000 din (1980 — 36.569.000).

V Panoniji so s poslovnimi rezultati treh mesecev zadovoljni. Planirane realizacije sicer niso dosegli, saj so bile težave, ki so spremljale proizvodnjo takšne narave, da nanje niso mogli bistveno vplivati. Zaradi pomanjkanja materiala je moralo večje število zaposlenih na prisilni dopust in pozneje ure nadoknaditi, tako nekateri delavci izgubljene ure rešujejo še v mesecu aprilu.

V poslovni sklad so namenili skoraj 20 milijonov dinarjev, kar je 199% sredstev za poslovni sklad v enakem obdobju lani.

V Panoniji smatrajo, da bi na nekatere negativne činitelje lahko vplivali in tako izboljšali rezultat. Zmanjšati bi bilo treba neupravičene bolezenske izostanke, neupravičene izostanke nasploh, povečati izkoristek delovnega časa itd.

Z. A.

Novi sejalniki iz Panonije

Tudi nakup družbenih stanovanj

V tozdu Elektrokovinar Ptuj rešujejo stanovanjska vprašanja svojih delavcev na osnovi pravilnika o zadovoljevanju stanovanjskih potreb na ta način, da razdelijo finančna sredstva (ki pa jih imajo bolj malo) prosilcem za individualno gradnjo, dozidavo oziroma adaptacijo stanovanj.

Lani je 60 delavcev prosilo za stanovanjske kredite, 4 delavci pa so prosili za dodelitev stanovanja. Glede na tako visoko število vlog s predloženo dokumentacijo za individualno stanovanjsko gradnjo oziroma dozidavo je bilo potrebno nekaj storiti. Komisija za reševanje stanovanjskih potreb v tozdu je na osnovi velikega števila prošenj smatrala, da bo prošnje najustrežnejše rešila, če bo zadovoljila najširši krog prosilcev, preverila stanovanjske pogoje delavcev, ki so prosili za stanovanjske kredite in upravičenost do zaprosenega kredita.

Glede na razpoložljiva finančna sredstva je lani ta komi-

sija predlagala delavskemu svetu tozda, naj bi 300.000 dinarjev (sredstva tozda in bančni krediti) razdelili 60 prosilcem z ozirom na upravičene stanovanjske potrebe in z ozirom na upravičenost do kredita.

Ker je bilo sredstev za nakup stanovanj premalo, so bile neugodno rešene tri prošnje, ki jih bo komisija reševala letos. Eden od prosilcev za stanovanje pa je dobil kredit za nakup hiše.

Za letos računovodstvo tozda še ni predložilo delavskemu svetu razpoložljivih finančnih sredstev za stanovanjske namene, na podlagi katerih bi ta razpisal stanovanjska posojila, kar je pogoj za nadaljnje delo komisije za stanovanjska vprašanja in družbeni standard.

Za prihodnje nameravajo v tozdu več sredstev kot doslej nameniti za nakup družbenih stanovanj zaradi naraščajoče druginje, saj se zaradi te delavci odločajo za pridobitev družbenih stanovanj.

M. PRIMC

Do Panonija

Dobrih 5 milijonov za stanovanja

Delavski svet je na svoji 2. seji dne 29. aprila 1981 razpravljal o sredstvih namenjenih reševanju stanovanjskih problemov delavcev v Panoniji.

V letu 1981 bo v Panoniji na razpolago za stanovanjsko izgradnjo 5.275.392 din. Sredstva so se zbrala iz vezanih sredstev na podlagi mesečne vezave in kredita iz te vezave, tako se je zbralo iz tega naslova 3.960.000 din. 1.315.392 din je ostalo neporabljenih iz leta 1980.

Delavski svet je na svoji seji sprejel sklep, da se za individualne potrebe delavcev, to je za novogradnje in adaptacije, nameni polovica zagotovljenih sredstev na podlagi mesečne ve-

zave in kredita iz te vezave, to je 1.980.000 din, ostala sredstva bodo porabljena za nakup stanovanj v družbeni lasti.

Družbenopolitične organizacije bodo pripravile predlog delitve teh sredstev v smislu adaptacije oz. novogradnje in razpisne pogoje. Razpis bo objavljen po sklepu komisije za delovna razmerja in to okrog 15. maja 1981.

Delavci bodo lahko vloge oddali v 30 dneh po razpisu z vso potrebno dokumentacijo, ki bo zahtevana z razpisom. Postopek bo predvidoma zaključen pred začetkom kolektivnega dopusta.

ZA

Vključevanje v mednarodno delitev dela

Vključevanje organizacij združenega dela v mednarodno delitev dela, stremenje k čim večjemu in uspešnejšemu izvozu in s tem zagotavljanje potrebnih deviznih sredstev za ozd in državo kot celoto je ena izmed pomembnih nalog slehernega ozda v Jugoslaviji.

Marsikateri ozd pa naleti pri realizaciji te naloge na neštete težave. Na samem začetku ob podpisu pogodbe se zatakne, saj je potrebno čakati po več mesecev, da pride do verifikacije pogodbe na ustreznem organu v federaciji. Vedno večji problem, s katerim se je treba spoprijeti, je vse ostrejša konkurenca na svetovnem trgu, medtem ko so cene naših izdelkov mnogo višje od drugih. Marsikateri ozd izvažajo izdelke pod ceno, razliko med doseženo ceno na tujem trgu in dejanskimi stroški pa plačajo domači kupci.

IMP — Panonija se je vključil v mednarodno delitev dela s podpisom pogodbe o dolgoročni proizvodni kooperaciji z zahodnonemško firmo Becker s sedežem v Oberweseru. Pogodba je bila podpisana 18. 4. 1979 in verifikirana na ustreznem organu v

Beogradu 28. 12. 1979.

Sodelovanje med obema partnerjema po pogodbi obstoja v tem, da IMP — Panonija izdeluje za program Becker nekatere dele in jih kompletira v sestavne dele ter jih dobavlja Beckerju. Podobno dobavlja Becker Panoniji določene sestavne dele strojev za kmetijsko obdelavo zemljišča, ki jih Panonija sestavlja iz dobavljenih delov in doma napravljenih delov. Tako v Panoniji sestavljajo stroje za setev koruze, sladkorne pese, povrtin, drobnih semen itd., kot so AEROMAT II/2R, II/4-6 R, II/6-8R, II/8-12 R, S-4R, S-6R proizvajali pa bodo tudi stroje za predsetveno obdelavo kot so: CULTIROTA, RATIONAT, HYDROMAT IN RATIONAL.

V pogodbi med obema partnerjema je tudi navedeno, kje lahko prodajata izdelke, ki so re-

zultat sodelovanja po pogodbi (Jugoslavija, ZDA, Kanada, Mehika in Argentina).

Medsebojna izmenjava je v letu 1980 dosegla v izvozu Panonije 12.452.000 dinarjev in uvozu 12.211.000 dinarjev. V letu 1981 predvidevajo v Panoniji izmenjavo v vsaki smeri 13,5 milijonov dinarjev.

Rezultat sodelovanja je tudi prodaja izdelkov iz kooperacije na domačem trgu. Letošnje leto smo do 28. 4. 1981 prodali na domačem trgu 135 pnevmatskih strojev serije Aeromat v vrednosti 17.300.000 dinarjev.

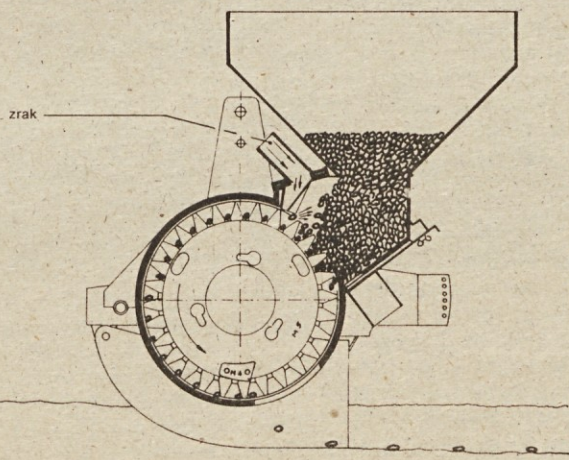
Panonija je pred sodelovanjem s Beckerjem proizvajala mehanske sadilne stroje za potrebe individualnih kmetovalcev. Pnevmatični sadilni stroji Becker pa so namenjeni predvsem družbenemu sektorju. Razlika med enim in drugim je precejšnja. Klasični mehanski stroji so imeli določene pomanjkljivosti. Proizvajalci sodobnih sejnalnih strojev na zapadu, pa so v zadnjih letih razvili sejnalne stroje z

vrsto prednosti.

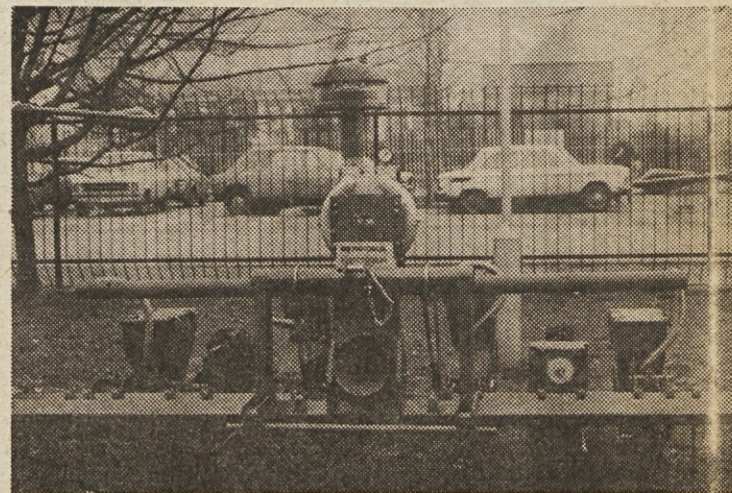
Pri teh strojih je opuščen mehanski način, katerega posledica je bilo večje število zrn posajenih na istem mestu, drobljenje zrn, obezna kalibrirana semena itd. Nov način sajenja s pod oziroma nadtlakom je prinesel ogromen napredek. Dosežena je izredna natančnost pri odlaganju semen, odpravljen je odlaganje več semen na istem mestu, prav tako pa tudi potreba po uporabi kalibriranega semena. Dosežena je tudi velika univerzalnost pnevmatskih sejnalnih strojev in hitra prilagodljivost spremembam, ki jih zahtevajo posamezne vrste semen. Vse to bistveno zmanjšuje stroške setve še zlasti izjemno močno vpliva na povečane hektarske donose.

Zaradi prej omenjenih pozitivnih lastnosti sejnalnih strojev Becker je povpraševanje po teh sejnalnih strojih veliko. Kljub sorazmerno visoki ceni se tudi privatni kmetijski proizvajalci odločajo za nakup teh sejnalnih strojev.

ZA

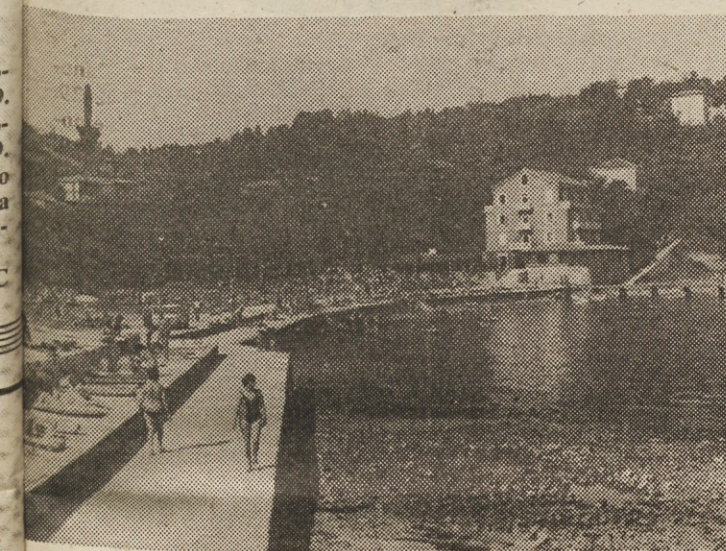
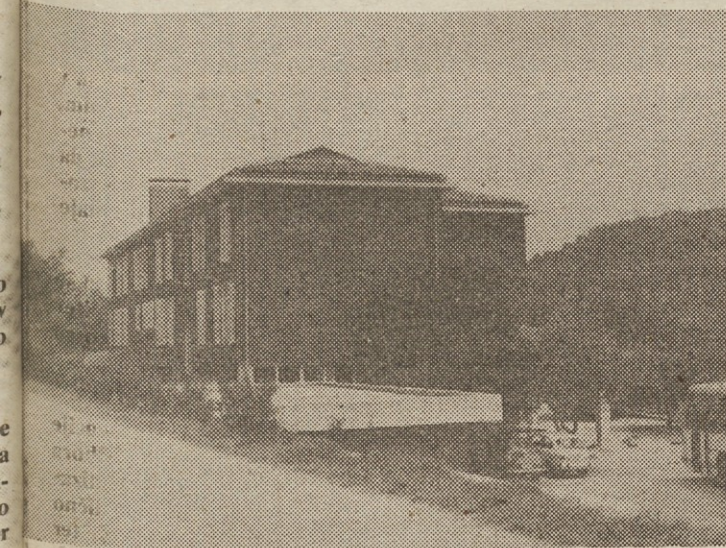
Sejnalni stroj Aeromat II. Skica na levi kaže stroj v prerezu.

V naših domovih je še nekaj prostora

Kam bomo letos lahko šli na dopust?

Tokrat vam predstavljamo možnosti letošnjega počitnikovanja v okviru počitniške skupnosti SOZD IMP. Rok za prijave je sicer že pokel koncem aprila, vendar je še možno dobiti prostor v nekaterih domovih predvsem v predsezoni in posezoni.

Naš dom v Fiesi. (Na spodnji sliki je označen s puščico.)

Fiesa še vedno privlači

Naš dom v Fiesi ima 89 ležišč. Zadnja leta je morje čisto, v jezeru je kopanje prepovedano, dovoljen pa je ribolov. Plaža je travnatna in izredno primerna za otroke. V domu pripravljajo izvrstno domačo hrano. Možnosti za zabavo je dovolj. Ples je v dveh domovih v neposredni bližini. Blizu sta tudi Piran in Portorož. Fiesa je naša najbližja »postojanka« na morju. Gostje našega doma imajo možnost odpotovati na enodnevni izlet z ladjo v Italijo. Kdor želi v miru preživeti dopust, je dom v Fiesi kot nalašč zanj. Naš dom je opremljen kot hotel B kategorije.

Kosilo v domu na Lošinju.

Lošinj je znan po svoji klimi

Lošinj je znan po svoji izredni klimi in zato ni čudno, da je na otoku bolnišnica, kjer se zdravijo bolniki iz vrste evropskih držav. Zdravniki priporočajo Lošinj predvsem astmatikom. Na ta severnojadranski otok pridete s trajektom iz Brestove do Porozine na Cresu in potem preko mostu na Lošinj. Potovanje po obeh otokih do našega doma na Lošinju je dolgo 80 km. Trajekti vozijo od petih zjutraj pa do dvajsetih zvečer, po potrebi pa tudi dlje. Druga možnost pa je s trajektom iz Reke do Malega Lošinja. Ker so zmogljivosti naše kuhinje dovolj velike in je v posameznih izmenah prijav več, kot je na voljo ležišč, najemamo dodatne sobe pri zasebnikih, kar s finančnega stališča za počitniško skupnost ni najbolj ugodno. V domu so letos proste kapacitete predvsem v pred in posezoni. Na sliki: Gostje pri kosilu v domu na Lošinju.

Oba naša domova sta odprta od sepe junija do 20. septembra.

Dopust je lep tudi v hribih

Komur ni za morje in si želi svežega zraka, sprehodov po hribih in samotnih domačijah, po poteh, kjer je mir takšen, da slišite tišino, se lahko odloči za Vojsko. Vas je 14 km oddaljena od Idrije. Cesta je prevozna v vsakem letnem času, le da je pozimi večkrat obvezna zimska oprema — predvsem verige. Peš pridete na Vojsko iz Idrije v dveh urah. Vojskarska planota obsega poleg vasi Vojsko še več zaselkov, ki ležijo na nadmorski višini 1100 metrov. Vojskarska planota leži na

Letos bomo letovali tudi v Rabcu

V prijavi za letovanje Rabca nismo napisali, ker smo za dokončne pogoje izvedeli šele, ko je bila prijavnica že natisnjena. V Rabcu smo najeli 20 ležišč v zasebnih sobah, gostje pa se bodo hranili v restavraciji Apollo. Rabac je par kilometrov oddaljen od

Delavce IMP obveščamo, da vse informacije o letovanju dobijo pri tov. Jožici Hren v delovni skupnosti SOZD na Titovi 37 ali po telefonu 314-957.

Opozarjamo delavce, ki bodo prejeli okrog 20. maja obvestila, da niso razporejeni tako, kot so se prijavi, da svoje odločitve glede drugih možnosti takoj sporočijo tov. Hrenovi.

Opozarjamo tudi na pravila poslovanja počitniške skupnosti, predvsem tista o pravočasnih odjavah. Od kršilcev bomo zahtevali poravnavo nastale škode. Prav tako tistim, ki iz neutemeljenih razlogov odhajajo predčasno domov, ne bomo vračali denarja.

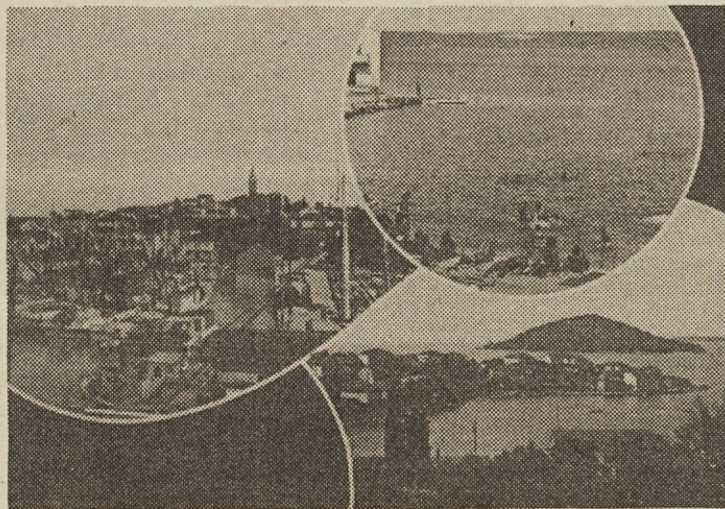
Vsem, ki bodo letovali v naših domovih, oz. najetih kapacitetah želimo, da bi se dobro počutili, se odpočili in se zadovoljni vrnilo domov.

glavne ceste Reka — Pula na vzhodni istrski obali. Morje je čisto, možnosti za zabavo je dovolj. Možnosti za izlete so z ladjo ali pa si lahko ogledate znamenite kraje v notranjosti Istre. Kraja ni težko najti, saj v Reki zavijete na glavno cesto za Pulo, odcep za Rabac pa je potem dobro označen. Možnosti letovanja so od 22. 6. — 31. 8.

samem obrobju Trnovskega gozda in je dobro znana iz časov NOB. Naj omenimo samo nekatere spomenike: Tiskarna Slovenije, bolnišnica Pavla, partizansko grobišče in še mnogi drugi. Možnosti izletov so izredne. V našem domu kuhajo domača jedila, tudi cena penziona je izredno ugodna. V domu na Vojskem imamo 39 ležišč. Rezervacije sprejema upravnica doma na Vojskem pisмено ali po telefonu (065) 71-456. Dom je odprt vse leto.

Hitra postrežba v Verudeli

V Verudeli, polotočku, ki je dva kilometra južno od Pule (ima zveze z mestnim avtobusom) imamo približno sedemdeset postelj najetih že vrsto let. Ležišča so v zidanih praviljonih, hrana je v skupni restavraciji, kjer je izredno hitra postrežba. Velike so predvsem možnosti rekreacije, saj je v neposredni bližini igrišče za tenis, mini golf, namizni tenis. Velike so možnosti sprehodov, dobro je poskrbljeno za zabavo. Za Verudelo pelje iz centra Pule dobro označena cesta. Naši gostje se morajo javiti v recepciji hotela Arenaturist, kjer dobijo ključ prostorov, ki so v neposredni bližini. Letovanje je možno od 12. 6. — 12. 9.

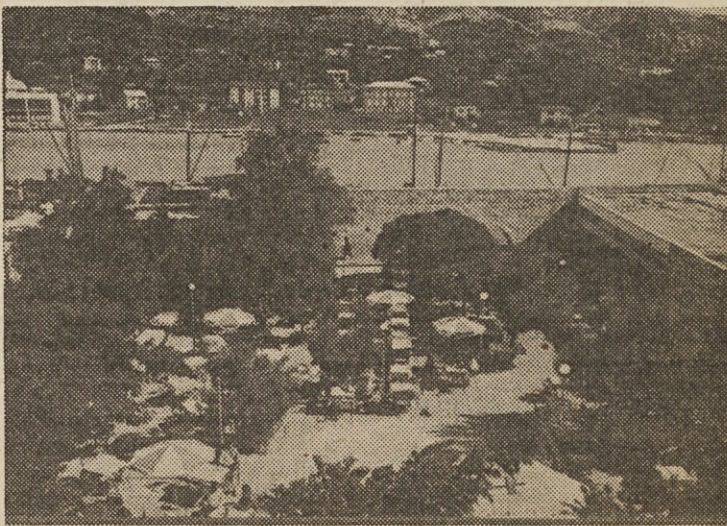

Kali se ponaša s stanovitim vremenom

Na Kaliju smo najeli 60 ležišč v zasebnih sobah. Gostje se hranijo v restavraciji Kali. Ker so Vodice odpadle, se dogovarjamo, da bi imela polovica gostov možnost polpenziona in da bi del prijavljenih za Vodice letoval na Kaliju. Dosedanji gostje niso imeli pripomb. V tem delu Jadrana je vreme izredno stanovitveno. Na Kali pridete s trajektom iz Zadra, ki vozi vsakih dvajset minut. Možnosti letovanja so od 22. 6. — 31. 8.

Rab: sonce-morje-tišina

To so karakteristike otoka, kjer so v njegovem največjem istoimenskem mestu najeli štirideset ležišč v zasebnih sobah. Gostje se bodo hranili v restavraciji Grand. Mesto Rab leži na jugovzhodni obali otoka, ki pripada skupini kvarnerskih otokov v severnem Jadranu. Posebna znamenitost mesta je veliki mestni park Komrčar pod katerim leži mestno kopalnišče Jadran. Na otok pridete s trajektom iz Jablanca.

Ob petnajstletnici gasilskega društva na Trati

Za vajo so premagali eksplozijo, ogenj in potres

Gasilsko društvo tozda TRATA je za 15. letnico svojega delovanja in za praznovanje 40. letnice OF organiziralo na Trati sektorsko vajo, ki je bila 16. aprila letos in proslavo, ki je bila 18. aprila.

Na vaji je sodelovalo sedem industrijskih in prostovoljnih gasilskih društev in sicer TOZD Trata iz IMP, Dekorativna, Avtomontaža, Litostroj, Zgornja Šiška, Šentvid in Vižmarje. V vajo, ki je zajemala potres, eksplozijo v lakirnici in požar, je bilo vključenih več kot 70 gasilcev in reševalcev. Reševali so ljudi in imetje. Za reševanje v višjih nadstropjih zgradbe so uporabili lestve in drsni prt. Pri tej vaji je društvo uporabilo vse pripomočke, ki jih ima za reševanje ljudi iz lakirnice: dihalne aparate in azbestne obleke.

Proslave 15 letnice delovanja so se poleg članov gasilskega društva IMP udeležili člani sosednjih gasilskih društev, ki so sodelovali na vaji, predstavniki Rdečega križa občine Šiška, RK Šentvid, predsednik sveta Krajevne skupnosti Šentvid in drugi. Program proslave so izvedli: pevski zbor IMP, dijakinja iz šentvidske gimnazije in govornika Slavko Hrzenjak, predsednik gasilskega društva IMP ter Janez Škrbina, predsednik občinske gasilske zveze Šiška. V okviru proslave so bila podeljena republiška občinska in društvena priznanja za delo v društvu in za krvodajalstvo.

Predsednik gasilskega društva IMP Slavko Hrzenjak je v svojem govoru med drugim dejal, da pri delovanju društva veliko pomaga ljubljanska mestna gasilska zveza, ki organizira strokovne tečaje in ekskurzije, nudi polovični prispevek pri nabavi paradnih oblek.

Vsi člani (teh je 20) dobivajo Gasilski vestnik in drugo literaturo. Večina gasilcev je tudi krvodajalcev. V gasilski organizaciji je tudi civilna zaščita. Letos je društvo nabavilo vso potrebno opremo.

Z nekaj besedami se je dotaknil tudi obletnice organiziranja OF.

Janez Škrbina, predsednik Gasilske zveze občine Šiška je med drugim dejal, da število po-

žarov narašča, raste pa tudi škoda, saj je bila lani v Sloveniji za 162 odstotkov večja kot predlanskim. Prav tako se povečuje tudi število žrtev požara. Doslej so okoli 80 odstotkom požarov botrovali človeška malomarnost, neznanje in nepazljivost. Zato, je dejal, naj bi v prihodnje več storili za izboljšanje požarne varnosti tudi v organizacijah združenega dela.

Na proslavi so podelili eno gasilsko plamenico druge stopnje, en zlati znak priznanje RK Slovenije, 3 srebrne znake RK Slovenije ter 2 diplomi RK Šiška. Odlikovanje in priznanja so prejeli naslednji tovariši: Slavko Hrzenjak (gasilsko plamenico druge stopnje, zlati znak priznanje Rdečega križa Slovenije, društveno priznanje prve stopnje), Jure Ašič (srebrni znak RK Slovenije za 30 krat darovano kri in društveno priznanje prve stopnje), Marko Doležar (srebrni znak RK Slovenije za darovano kri in organiziranje krvodajalstva v TOZD Trata) Rajko Primc (diplomo z zlato značko za organiziranje krvodajalske akcije in društveno priznanje prve stopnje) Vlado Lipovec (diplomo z zlato značko za organiziranje krvodajalske akcije v TOZD ITAK in za 20 krat darovano kri), Ivan Šuligaj iz TOZD Idrija (društveno priznanje prve stopnje za prodajo gasilskih značk.

M. PRIMC

Martin Koprivnik.

NAŠI STRELCI SO TEKMOVALI

V soboto 18. aprila letos je bilo v domu TVD Partizan v Murski Soboti srečanje strelskih ekip tozdov IMP. Svoje strelske ekipe je prijavilo 11 tozdov. Od prijavljenih ekip se ni udeležila tekmovalna ekipa iz TOZD SKIP. V streljanju zračno puško se je pomerilo 63 tekmovalcev. Srečanje je organizirala strelska družina Panonija iz Murske Sobotice.

Ekipa so se razvrstili takole:

	krogov
1. Klima Celje	821
2. Panonija M. Sobota	817
3. Livar Iv. gorica	799
4. Elektrokovinar Ptuj	799
5. TIO Idrija	749
6. TEN Ljubljana	731
7. Trata Ljubljana	723
8. Montaža Maribor	712
9. Blisk M. Sobota	689
10. Elektromontaža Ljub.	594

Ženski ekipi sta bili prijavljeni samo dve. Tako udeležence niso tekmovala ekipno temveč posamezno.

Tekmovalke so se razvrstile takole:

	krogov
1. Kolmanič Marta — Panonija	151
2. Sapač Jolanka — Panonija	150
3. Turner Jožica — Blisk	148
4. Recek Valerija — Blisk	125
5. Ružič Metka — Panonija	123
6. Fujs Marija — Blisk	91

Tekmovalci so prav tako tekmovali za uvrstitev posameznikov in so se razvrstili po številu doseženih krogov takole:

	krogov
1. Dovečar Anton — Montaža Maribor	174
2. Bagari Aleksander — Panonija	174
3. Zaletel Jože — Livar Iv. gorica	173
4. Horvat Vlado — Panonija	172
5. Jelen Jože — Klima Celje	171
6. Šeruga Milan — EKO Ptuj	171
7. Kovačič Ivan — Klima Celje	170

8. Hočevar Vlado — Livar Iv. gorica	168
9. Uršič Metod — TIO Idrija	167
10. Kržišnik Lado — TIO Idrija	166
11. Kovačič Jože — Panonija M. Sobota	165
12. Štuhec Janez — Klima Celje	165
13. Merc Franc — EKO Ptuj	162
14. Drvarič Robert — Panonija M. Sobota	162
15. Jelenc Edvard — Montaža Maribor	161
16. Bizjak Miran — Trata Ljubljana	161
17. Hvala Venčeslav — TIO Idrija	160
18. Pavlič Janez — Trata Ljubljana	158
19. Kunčnik Franc — EKO Ptuj	158
20. Jarmšek Edvard — Klima Celje	158
21. Martinec Jože — Klima Celje	157
22. Leben Stanko — EKO Ptuj	157
23. Svetek Ivan — TEN Ljubljana	157
24. Zajc Miha — Livar Iv. gorica	155
25. Sadar Marjan — Livar Iv. gorica	152
26. Koščak Ludvik — Livar Iv. gorica	151
27. Presterl Franc — Trata Ljubljana	151
28. Zupančič Jože — EKO Ptuj	151
29. Arzenak Jože — Blisk Murska Sobota	150
30. Štrkl Tomaž — TEN Ljubljana	149
31. Carli Miroslav — TIO Idrija	148
32. Horvat Jože — Panonija Murska Sobota	147
33. Bolta Franc — TEN Ljubljana	146
34. Varga Ivan — Panonija Murska Sobota	144
35. Podlesek Štefan — Blisk Murska Sobota	144
36. Vidigaj Rajko — TEN Ljubljana	141
37. Čör Milan — Blisk Murska Sobota	140

Naši gasilci gasijo požar na objektu tozda Trata.

Poveljnik gasilcev na Trati Slavko Hrzenjak (levo) prejema gasilsko plamenico druge stopnje.

Prikaz gašenja v lakirnici.

Gasilci rešujejo ljudi z drsnim prtom.

Trimski pohod na Rašico

Mengeški planinci že vrsto let organizirajo pohode na Rašico z namenom, da udeležence seznanijo s konfiguracijo terena, spomeniki NOB, zgodovinskimi dogodki in kar je najvažnejše, privabimo delovnega človeka, da se giblje v naravi. Letošnji pohod Rašico 81 je bil posvečen 40-letnici ustanovitve OF, vstaje slovenskega ljudstva in požiga prve slovenske vasi.

Pohod je bil 25. aprila. Vsi starti so bili določeni ob 8. uri zjutraj in sicer iz štirih smeri.

Pogledam skozi okno, vreme nezanesljivo, megleno, skoraj deževno, toda odločitev je bila premočna.

Pridem ob 3-4 na 8 pred Črnuški most, seveda takoj so me sprejeli naši člani planinskega društva. Počakamo do 8. ure in gremo proti Rašici. Pot je tu kratka, komaj slabi 2 uri, po lepo poteptani gozdni poti, ki je bila res vsakemu udeležencu v razvedrilo. Pesem je zadonela, pokazalo se je celo sonce.

Rašica je pred nami. Domačini so nas pozdravili z vzklikanjem. Začeli smo obujati spomine, kako je kot bakla gorela Rašica. Jaz se spominjam, kako sem se pripeljal domov iz šole s kolesom, vidim dim ter vprašam očeta, kaj tam gori in zakaj se tako kadi. Odgovor: »Tih mulec, ne vtikaj se v to!« No kasneje sem zvedel, kaj je bilo.

Nato smo se poslovili in nadaljevali pot do stolpa. Žal je bila Ljubljana v megli. Po kratkem zalogaju, smo se odpravili naprej na Mengeško kočo. Med potjo ni manjkalo pesmi, humorja, smeha in veselja. Pridružili so se nam še pohodniki iz končne črnuške smeri in iz Domžal, tako da nas je bila kar dobra kolona. Tako smo po 3 urah hoje prispeli do Mengeške koče.

Čaj so nam organizatorji prinesli

Ekipa, ki je dosegla prvo mesto in najboljši posamezniki so prejeli pokal. Ekipi, ki sta bili na drugem in tretjem mestu in posamezniki pa so dobili priznanje.

ANDREJ ZADRAVEC

Zahvali

Ob boleči izgubi svoje matere se zahvaljujem OOS DS DO EMOND, sodelavkam in sodelavcem ter vsem drugim za izrečena sožalja ter darovane cvetje in v humanitarne namene.

Posebno se zahvaljujem vsem, ki ste jo spremlili na njeni zadnji poti.

BORUT GRZINIC

Za podarjeno cvetje in tolažbo ob boleči izgubi mojega očeta se iskreno zahvaljujem kegljaški sekciji in sodelavcem.

JOŽE ŽITNIK

IMP GLASNIK izdaja Delavski svet SOZD IMP — Industrijska montažna podjetja v Ljubljani. Izhaja mesečno v 9.935 izvodih. Uredništvo: Ljubljana, Titova 37. Ureja uredniški odbor: Boris Bernetič, Miro Drazumerič, Drago Goli, Ciril Hladnik, Janez Kržmanc, Ela Mulej, Iztok Munih, Janez Rojic, Janko Siranko, Tone Štrus (odgovorni urednik), Andrej Zadavec in Slavko Žagar. Tiska: Tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani. Nenaročeni rokopiisov in fotografij ne vračamo. Po mnenju sekretariata za informacije IS SRS št. 421-1-72 z dne 26. 9. 1974 je IMP GLASNIK oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.